

Βαρώσια 20 Οκτωβρίου 1944

Σεβαστοί μου γονείς,

Πήρα το τελευταίο σας γράμμα από το οποίο έμαθα πως απεφασίσετε τελειωτικά να επιδιορθώσετε το νοσοκομείο. Θα έχετε βέβαια κάμποση φασαρία αλλά μιας και απεφασίσετε δεν έχει παρά να το τελειώσετε. Η αρχή είναι η μισή δουλειά λέει ορθότατα μια παροιμία και μιας και κάμετε την αρχή, μιας και αποφασίσετε η μισή δουλειά είναι τελειωμένη.

Φαντάζομαι τες φασαρίες σας. Αλλά τι να γίνει; Πως τα πάτε με τον τρύγο.

Αυτές τες μέρες είχε εδώ δυνατές βροχές με λίγο χαλάζι. Η κακοκαιρία συνεχίστηκε για δυο μόνο μέρες αλλά οι βροχές ήταν πολύ δυνατές.

Θα παρακολουθείτε φαντάζομαι τες μέρες αυτές τες εφημερίδες και θα μάθετε εξάπαντως τες μεγάλες ειδήσεις που φτάνουν τες μέρες αυτές από τη λατρευτή μας Μάνα.

Η λευτεριά ξαναγυρίζει για να φωτίσει τη χώρα που τη γέννησε. Η γαλανόλευκη, το σύμβολο κάθε Έλληνα κοσμεί τον ιερό της Ακρόπολεως βράχο. Η σφάστιγκα του Ευρωπαϊού νεοβάρβαρου, αυτή που για 3 και ήμισι μαύρα χρόνια μόλυνε την πόλη της σοφίας παραχωρεί ντροπιασμένη τη θέση της στη λατρευτή μας τη Σημαία.

Πάτησαν το πόδι τους οι νεοβάρβαροι στη χώρα της Παλλάδας. Στάχτη έκαμεν τα μέρη απ' τα οποία πέρασαν. Τι μ' αυτός.

Έκαφαν και οι Πέρσαι την Αθήνα τότες. Δυο φορές μάλιστα. Μα λαμπρότερη τη ξανάχτισαν. Μπροστά στην Αθήνα ταπεινώθηκαν. Έτσι και τώρα ύστερα από 3 χιλιάδες χρόνια η ιστορία επαναλαμβάνεται και οι νεοβάρβαροι ταπεινώνονται για μια ακόμη φορά. Πτωχή Ελλάς. Συ τους ταπείνωσες. Συ έσωσες για μια ακόμη φορά την ανθρωπότητα. Όπως την έσωσες από τους Πέρσας και τους Άραβες έτσι τη σώξεις και τώρα από τους Νεοβαρβάρους.

Μα τα λόγια είναι φτωχά μπρος στην τραγική πραγματικότητα. Πολύ φτωχά μάλιστα. Ο λαός εκείνος που έσωσε την ανθρωπότητα όλη πεινά.. Πεινούν τα Ελληνόπουλα. Γι' αυτό χρέος μας ιερό είναι να τα βοηθήσουμε με όλες μας τες δυνάμεις. Και ύστερα με τη βοήθεια μας θα ξαναπηδήσει από την έρμε γη η νέα γενιά.

Πώς ξαναζούν αλήθεια οι αρχαίες εποχές. Λες και βλέπεις μπροστά σου το Λευκαλλίωνα και την Πύρρα αυτούς που θα γεννήσουν την νέα γενιά τη γενιά που πρέπει να πιστεύουμε πως θα συμβάλει το μέγιστο στην δημιουργία του τρίτου Ελληνικού πολιτισμού. Με πόση όμω λαχτάρα περιμένουμε μεις οι Κύπριοι τη μεγάλη ώρα που η Ελληνοπούλλα Κύπρος θα πάει ν' αγκαλιάσει την Ελλάδα με τες άλλες Ελληνίδες. Ω θα είναι εξαιρετικώς ωραία η στιγμή εκείνη. Ευθύς τότε θα ξεχάσει τις μητριάς της τες χολές και τα φαρμάκια και θα ρουφήξει αγνό γάλα σε μανούλλας αγκαλιά. Ας πιστεύουμε στην στιγμή εκείνη για την πραγματοποίηση της οποίας έχουμε χρέος ν' αγωνιστούμε παντοιοτρόπως και αποφασιστικά.

Ο θείος μου θα ευχαριστηθεί πολύ αν μας στείλετε δυο περίπου κούζες κρασί Πιτσιλλίσιμο από το καλό σας. Καλά θάταν αν το δίδετε στον Γιαννήν του Μακρύγιαννη για να το φέρει απευθείας. Πως τα πάτε με τη φετεινή σας παραγωγή;

Τα μαθήματά μας συνεχίζονται τακτικά. Στην τάξη